

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **Albert Duhoň**, IČO: 61799548
sídlem Na Rozhraní 682/5, Plzeň

zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Šímou
sídlem Poděbradova 17, Plzeň

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2023, č. j. 157354/2022/KUSK-DOP/Hav,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kolín (dále jen

„silniční správní úřad“) ze dne 3. 5. 2022, č. j. MUKOLIN/OD41123/22-kuti (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 162/2020 Sb. (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), kterého se měl dopustit tím, že dne 20. 10. 2020 v 3:59 hodin provozoval na pozemní komunikaci v obci Kolín-Sendražice v ulici Ovčárecká ve směru jízdy na Ovčáry, nákladní motorové vozidlo tov. zn. Volvo, reg. zn. X, které spolu s přípojným vozidlem reg. zn. Y při vysokorychlostním vážení překročilo limitní hodnoty stanovené v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 11. 9. 2020, č. j. 32903, jímž bylo žalobci povoleno zvláštní užívání pozemních komunikací pro přepravu zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů (dále jen „rozhodnutí o povolení zvláštního užívání“). Za uvedené protiprávní jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 81 000 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
3. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přihlížej v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS, k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, neshledal.
4. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť pro tento postup byly dány podmínky podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Účastníci řízení s tímto postupem nadto vyslovili implicitní souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
5. Dokazování soud neprováděl, neboť žalobcem označené písemnosti jsou součástí správního spisu, kterým se ve správním soudnictví dokazování neprovádí (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Silniční správní úřad pojal na základě oznámení Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje (dále jen „KSÚS“) podezření, že se žalobce coby provozovatel výše identifikované jízdní soupravy o šesti nápravách dopustil dne 20. 10. 2020 přestupku na úseku zákona o pozemních komunikacích, neboť toto vozidlo překročilo při vysokorychlostním vážení limitní hodnoty stanovené v rozhodnutí o povolení zvláštního užívání. Podle vážního lístku z vysokorychlostního kontrolního vážení měla být
 - na nápravě č. 4 největší povolená hmotnost překročena o 456 kg [největší povolená hmotnost 10 000 kg, naměřená hmotnost 11 749 kg, po započtení největší dovolené chyby pro zatížení na nápravu vozidla (11 %) zjištěná hmotnost činila 10 456 kg],

- na nápravě č. 5 největší povolená hmotnost překročena o 976 kg [největší povolená hmotnost 10 000 kg, naměřená hmotnost 12 333 kg, po započtení největší dovolené chyby pro zatížení na nápravu vozidla (11 %) zjištěná hmotnost činila 10 976 kg],
- na nápravě č. 6 největší povolená hmotnost překročena o 1 106 kg [největší povolená hmotnost 10 000 kg, naměřená hmotnost 12 479 kg, po započtení největší dovolené chyby pro zatížení na nápravu vozidla (11 %) zjištěná hmotnost činila 11 106 kg].

V případě žalobcem provozované soupravy mělo dojít i k překročení největší povolené hmotnosti skupiny náprav č. 4, 5 a 6 o 8 539 kg [největší povolená hmotnost 24 000 kg, naměřená hmotnost 36 561 kg, po započtení největší dovolené chyby pro zatížení na skupinu náprav vozidla (11 %) zjištěná hmotnost činila 32 539 kg], jakož i k překročení největší povolené hmotnosti celé jízdní soupravy o 2 806 kg [největší povolená hmotnost 48 000 kg, naměřená hmotnost 53 481 kg,

po započtení největší dovolené chyby pro celkovou hmotnost vozidla (5 %) zjištěná hmotnost činila 50 806 kg].

7. Ve správním spisu je založen vážný lístek z vysokorychlostního kontrolního vážení, fotodokumentace z místa provedení vážení s vozidlem, potvrzení o ověření stanoveného měřidla vydané Českým metrologickým institutem (dále jen „ČMI“) dne 30. 9. 2020, podle kterého měla vysokorychlostní váha dne 14. 9. 2020 požadované metrologické vlastnosti, a doklad o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení.
8. Dne 17. 12. 2020 doručil silniční správní úřad pod č. j. MUKOLIN/OD 126059/20-kuti žalobci příkaz, jímž jej uznal vinným ze spáchání shora specifikovaného přestupku [a vedle toho rovněž ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) téhož zákona]. Proti tomuto příkazu podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odpor. Tím došlo ke zrušení příkazu a silniční správní úřad v řízení o přestupcích pokračoval.
9. V řízení před silničním správním úřadem následně žalobce prostřednictvím svého zástupce požádal o nařízení ústního jednání. Usnesením ze dne 4. 2. 2021 silniční správní úřad tomuto návrhu nevyhověl. Žalobce v následném podání vyjádřil přesvědčení, že je toto usnesení nezákonné, neboť silniční správní úřad porušil právo žalobce na řádné projednání věci. Žalobce odmítal i zjištění, že jízdní souprava vážila 50 806 kg, a že tak měl překročit limity vyplývající z rozhodnutí o povolení zvláštního užívání. Celková hmotnost celé soupravy včetně přepravovaného stavebního stroje, který vážil maximálně 28 800 kg, činila podle žalobce nejvíce 47 262 kg. Údaje zjištěné při vysokorychlostním kontrolním vážení jsou tak podle žalobce nepřesné. Toto tvrzení žalobce dokládal výrobním štítkem přepravovaného stavebního stroje (silniční frézy) s údaji o jeho základní a provozní hmotnosti a uváděl, že před sjednáním přepravy u objednatele, společnosti EUROVIA CS, a.s. (dále jen „společnost EUROVIA“) deklarovanou maximální hmotnost stroje ověřil. K výzvě silničního správního úřadu žalobce posléze doložil navíc objednávku společnosti EUROVIA, fakturu za vykonanou přepravu silniční frézy a záznam o provozu vozidla nákladní dopravy. Silničnímu správnímu úřadu doložil žalobce rovněž fotografie přepravované silniční frézy. Společnost EUROVIA posléze k výzvě silničního správního úřadu sdělila, že silniční fréza tov. zn. Wirtgen W210XP, kterou pro ni žalobce převážel, bývá po výkonu očištěna od hrubých usazenin, ovšem nelze ji očistit dokonale, tudíž na ní může ulpívat až 20 kg nečistot. Ve stroji navíc mohlo být uloženo nářadí o váze max. 20 kg.

10. Rozhodnutím ze dne 22. 3. 2021 shledal silniční správní úřad žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odvolání, kterému žalovaný vyhověl a rozhodnutím ze dne 30. 3. 2022 rozhodnutí silničního správního úřadu zrušil. Žalobci přisvědčil v názoru, že byl zkrácen na procesních právech, neboť mu silniční správní úřad nevyhověl v žádosti o nařízení ústního jednání. Za fatální vadu v řízení pak žalovaný označil absenci správní úvahy při určení výše uložené pokuty.
11. V průběhu následného řízení před silničním správním úřadem žalobce nadále namítal zejména to, že nemohl hmotnostní limity vyplývající z rozhodnutí o povolení zvláštního užívání překročit, a odkazoval na listiny, které na podporu svých tvrzení již dříve v řízení doložil.
12. Prvostupňovým rozhodnutím shledal silniční správní úřad žalobce opětovně vinným z přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích. Silniční správní úřad uvedl, že „není průkazné, v jakém stavu se přepravovaný pracovní stroj nacházel a to ve vztahu k jeho řádnému vyčištění po ukončení předešlých prací při drcení stavební hmoty, před započatím přepravy (...).“ Dále silniční správní úřad uvedl, že „[p]rovedené měření jehož výsledkem byl doklad o vážení pod evidenčním číslem 59982008, bylo provedeno bezobslužným, automatickým zařízením k tomuto určeným, typu CrossWIM, výrobní číslo 190/207, s potvrzením o ověření stanoveného měřidla ze dne 14.09.2020 (jako veřejnou listinou, která potvrzuje svoji pravost), kdy správní orgán do doby nového ověření dne 16.09.2021 neměl a nemá pochybnosti o správné funkčnosti tohoto zařízení, neboť při nové certifikaci zařízení dne 16.09.2021 nebylo prováděcím orgánem Českého metrologického institutu Brno, zjištěno žádných skutečností které by byť i naznačovaly nesprávnou funkčnost použitého zařízení. Dále silniční správní úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí podotkl, že „[p]okud má být tato veřejná listina zbavena své důkazní síly, musí účastník řízení prokázat své tvrzení (pochybnosti), což se v tomto případě nestalo. I nad tento stav je použité měřidlo opatřeno programem, který by vyloučil nesprávné použití měřidla v rozporu s Opatřením obecné povahy číslo 0111-OOP-C010-15.“ Silniční správní úřad dále uvedl, že správná funkčnost měřidla a měřící místo je pravidelně kontrolováno KSÚS. Výsledky vysokorychlostního vážení jsou dále vyhodnocovány a posuzovány správním orgánem při vyhotovení dokladu o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení. V daném případě ani nebyly zjištěny „žádné polehčující okolnosti“ ve prospěch žalobce.
13. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl. Rovněž on dospěl k závěru, že na základě vážního lístku a dalších listinných důkazů (doklad o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení, potvrzení o ověření stanoveného měřidla) lze učinit spolehlivý závěr, že se žalobce dopustil přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích. Připomněl přitom judikaturu správních soudů, z níž vyplývá, že vážní lístek lze zpravidla považovat za objektivní a dostatečný důkaz pro učinění závěru, že byl přestupek spáchán, je-li vážení provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti. V daném případě je správnost měřidla doložena potvrzením ČMI o ověření stanoveného měřidla. Z tohoto potvrzení vyplývá, že měřidlo mělo požadované metrologické vlastnosti. Žalovaný připomněl rovněž to, že měřidlo by mělo být schopno i bez lidské obsluhy samostatně vyřadit nekorektní měření. Žalobcem dokládané listiny nemají důkazní hodnotu, která by mohla výsledky vysokorychlostního kontrolního vážení zpochybnit.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

14. Žalobce v žalobě na několika stranách důkladně rekapituluje průběh řízení před správními orgány a námitky, které v průběhu přestupkového řízení opakovaně formuloval. Samotné žalobní body se pak nacházejí teprve v závěru žaloby pod bodem V. Žalobce předně namítá, že v prvostupňovém rozhodnutí není uvedeno, jakým způsobem naplnil skutkovou podstatu přestupku. Za nedostatečnou má žalobce rovněž správní úvahu stran výše uložené pokuty. Přestože tyto námitky žalobce uváděl již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, žalovaný tyto vady nezhojil. Dále žalobce tvrdí, že správní řízení nebylo řádně zahájeno, a žalobci tak nebylo umožněno řádně uplatnit svoji obranu. Žalobce namítá i nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Má za to, že v průběhu správního řízení relevantně zpochybnil správnost měření, tj. přesnost vysokorychlostního kontrolního vážení, a že tedy správní orgány skutkový stav věci nezjistily správně.
15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na četnou judikaturu správních soudů, z níž vyplývá, že vážný lístek lze obecně považovat za dostatečný důkaz pro učinění závěru o spáchání přestupku, je-li měření provedeno patřičným úředně schváleným přístrojem, je-li dostatečně zdokumentováno a je-li provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti. V daném případě byla hmotnost žalobcem provozované jízdní soupravy zjištěna měřidlem, jehož správná funkčnost vyplývá z potvrzení ČMI o ověření stanoveného měřidla, které je veřejnou listinou. Žalovaný má rovněž za to, že správní orgány dostatečně vysvětlily, jakým způsobem žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku a že dostatečně odůvodnil i výši pokuty. K námitce, že řízení o přestupku nebylo řádně zahájeno, žalovaný odkazuje na příkaz, který byl prvním úkonem v řízení. Právě jeho doručením došlo k zahájení řízení.

Posouzení žalobních bodů

16. V žalobě žalobce v zásadě opakuje námitky uplatněné již ve správním řízení, aniž by v některých případech reagoval na jejich vypořádání ze strany správních orgánů. Také je nutno uvést, že rekapitulace průběhu řízení a obsahu písemností nejsou žalobním bodem. Tím je podle ustálené judikatury jen konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z něhož plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).
17. Jádrem námitek, které žalobce uplatňoval v řízení před správními orgány, jsou jeho pochybnosti o správnosti výsledků vysokorychlostního kontrolního vážení na vážném stanovišti v Kolíně-Sendražicích, kudy dne 20. 10. 2020 v brzkých ranních hodinách projížděla jím provozovaná nákladní souprava převážející nadměrný náklad – silniční frézu. Správní orgány dospěly k závěru, že jízdní souprava překročila maximální hmotnostní limity vyplývající z rozhodnutí o povolení zvláštního užívání. Žalobce naproti tomu v průběhu přestupkového řízení setrvale tvrdil, že se žádného přestupku nemohl dopustit, neboť jízdní souprava, na níž převážel stavební stroj o maximální možné hmotnosti 28 800 kg, vážila nejvíce 47 262 kg. Nyní v žalobě žalobce nadále vyjadřuje své přesvědčení, že správní orgány nezjistily skutkový stav věci dostatečně, tedy že vysokorychlostní váha nefungovala správně. Vedle toho žalobce v žalobě uplatňuje rovněž námitky směřující proti procesnímu postupu správních orgánů a namítá rovněž to, že rozhodnutí správních orgánů nemají předepsané náležitosti.

18. Soud se v první řadě vypořádává s námitkami týkajícími se postupu správních orgánů v řízení. Co se týče námítka žalobce, že v prvostupňovém rozhodnutí chybí údaj o tom, jakým způsobem byla naplněna skutková podstata přestupku, má ji soud za zjevně nedůvodnou, neboť z výroku tohoto rozhodnutí zřetelně vyplývá, že přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích se žalobce coby podnikající fyzická osoba provozující vozidlo tov. zn. Volvo, reg. zn. X, měl dopustit dne 20. 10. 2020 v 3:59 hodin tím, že toto vozidlo spolu s přípojným vozidlem reg. zn. Y při jízdě po pozemní komunikaci v Kolíně-Sendražicích překročilo limitní hodnoty stanovené v rozhodnutí o povolení zvláštního užívání, což bylo zjištěno vysokorychlostní kontrolní vahou. Konkrétní naměřené hodnoty jsou ve výroku prvostupňového rozhodnutí rovněž uvedeny (viz bod 5 rozsudku výše). Soudu tudíž není zřejmé, jaký údaj žalobce ve výroku prvostupňového rozhodnutí postrádá.
19. Soud má za nedůvodnou rovněž námitku, že správní orgány ve svých rozhodnutích dostatečně nekonkretizovaly, jakými úvahami byly vedeny při určení výše pokuty, jakkoliv je soud názoru, že úvahy u uloženém správním trestu měly být vskutku pečlivější. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 81 000 Kč. Silniční správní úřad uvedl, že vrchní sazba pokuty za spáchaný přestupek činí podle § 42b odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích 500 000 Kč a že po zvážení všech okolností případu považuje za dostatečný trest na spodní hranici zákonné sazby. Tato sazba podle silničního správního úřadu „*plně postihuje nebezpečnost jednání a není třeba ji zvyšovat*.“ Správní orgány se evidentně „inspirovaly“ pravidly pro ukládání pokut za přestupek podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích [resp. za přestupek podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí] zakotvenými v § 43 odst. 1 téhož zákona, podle kterých činí výměra pokuty 9 000 Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy stanovenou zákonem o silničním provozu. Jelikož u žalobcovy soupravy mělo dojít mj. k překročení největší povolené hmotnosti skupiny náprav č. 4, 5 a 6 o 8 539 kg (podle str. 6 prvostupňového rozhodnutí silniční správní úřad toto překročení vyhodnotil jako nejzávažnější), tj. o devět započatých „nadpočetných“ tun, přičemž $9 \times 9\,000\text{ Kč} = 81\,000\text{ Kč}$, je úvaha správních orgánů o absenci nutnosti pokutu *zvyšovat* (nad rámec takto inspirovaného výpočtu) srozumitelná a je – i s ohledem na to, že výše uložené pokuty se nachází při spodní hranici trestní sazby [podle § 42b odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích činí rozpětí této sazby 0 – 500 000 Kč] – ještě dostatečná.
20. Za zjevně nedůvodnou má soud konečně i námitku, že správní řízení nebylo řádně zahájeno. Řízení bylo zahájeno dnem 17. 12. 2020, kdy silniční správní úřad žalobci doručil příkaz, což prokazuje související doručenkou se žalobcovým podpisem založená ve správním spisu. Zahájení přestupkového řízení doručením příkazu coby prvního úkonu v řízení je zcela běžný a zákonem předvídaný postup. Jeho smyslem je jednak vyslovení viny obviněného (podmíněné tím, že nebude podán odpor), jednak samotné sdělení obviněnému, že došlo k zahájení řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 1. 4. 2022, č. j. 6 As 305/2021-37, č. 4341/2022 Sb. NSS).
21. Nyní se soud dostává k samotnému meritu věci, tedy k otázce, zda za zjištěním správních orgánů o tom, že se žalobce dopustil přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, stojí dostatečné důkazy a zda se správní orgány přesvědčivě vypořádaly s žalobcovými námitkami, který od samého počátku přestupkového řízení setrvale odmítal, že jím provozovaná nákladní jízdní souprava překročila hmotnostní limity

vyplývající z rozhodnutí o povolení zvláštního užívání, což podporoval doklady o tom, že převážel silniční frézu, jejíž provozní hmotnost měla vážit maximálně 28 800 kg.

22. Přestupkové řízení je ovládáno zásadou materiální pravdy a zásadou vyšetřovací. V takovém typu řízení má správní orgán povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou dány důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), a musí i bez návrhu zjistit všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, kdo má být usvědčen z přestupku a komu má být uložena povinnost vykonat sankci (§ 50 odst. 3 správního řádu). V přestupkovém řízení je správní orgán povinen prokázat obviněnému vinu a obstatat dostatek důkazů, ze kterých vina vyplývá a které vyvrací případné pochybnosti. Pokud pochybnosti přetrvávají, musí rozhodnout ve prospěch obviněného (§ 69 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky), a tedy přestupkové řízení zastavit (srov. § 86 téhož zákona nebo také usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS).
23. Soudní řízení je naproti tomu ovládáno zásadou dispoziční. Soud – ač v přestupkových věcech v plné jurisdikci – přezkoumává napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (a přihlíží při tom k vadám, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti, zejména k případné prekluzi odpovědnosti za přestupek). Míra precizace žalobních bodů zásadně předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu musí soud přistoupit. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobce a advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). V žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je vždy třeba výslovně uvést, jaké konkrétní závěry žalovaného pokládá žalobce za nedostatečné či nesprávné. Neučiní-li tak, je soud oprávněn zabývat se posouzením zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí toliko v obecné rovině, neboť v opačném případě by za žalobce domýšlel, z jakých konkrétních důvodů pokládá napadené správní rozhodnutí za nezákonné (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018-63). Úkolem soudu není poskytovat žalobci „jiné“ či „lepší“ vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, ze dne 4. 3. 2015, č. j. 6 As 72/2014-88 a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
24. Soud konstatuje, že ačkoliv žalobce nadále vyjadřuje pochybnosti o správnosti provedeného měření, nepředkládá na podporu svého názoru žádnou novou argumentaci či důkazní návrhy.
25. Podle § 38d odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, zjistí-li se při vysokorychlostním kontrolním vážení nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu, vystaví vlastník pozemní komunikace nebo kraj, zajišťuje-li vážení podle § 38a odst. 4 písm. a), nebo jimi pověřená osoba zajišťující vysokorychlostní kontrolní vážení vážní lístek, který doručí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo vysokorychlostní kontrolní vážení provedeno. Podle § 38d odst. 3 téhož zákona pak obecní úřad obce s rozšířenou působností vystaví na základě vážního lístku doklad, který doručí provozovateli vozidla a jeho řidiči spolu s oznámením o zahájení řízení o přestupku.

26. Ze samotné dikce § 38d odst. 3 zákona o pozemních komunikacích je patrné, že z hlediska spáchání přestupku je rozhodující nedodržení hodnot zjištěných při kontrolním vážení a uvedených na vážním lístku. To potvrdil NSS, který v rozsudku ze dne 12. 7. 2018, č. j. 4 As 188/2018-53, dospěl k závěru, že vysokorychlostní kontrolní vážení jako spolehlivý podklad pro rozhodnutí o přestupku aproboval sám zákonodárce v § 38d zákona o pozemních komunikacích.
27. Podle ustálené judikatury správních soudů lze vážní lístek považovat za objektivní a dostatečný důkaz pro závěr, že došlo ke spáchání přestupku, je-li měření (i) provedeno patřičným úředně schváleným zařízením, (ii) dostatečně zdokumentováno (např. fotodokumentací poskytující komplexní informaci o průběhu měření) a (iii) pokud bylo provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti, zejména pokud není rozumného a přiměřeně pravděpodobného důvodu pro obavy z chyby měření (viz rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2020, č. j. 30 A 142/2016-102, a ze dne 4. 6. 2020, č. j. 62 A 16/2019-93, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2022, č. j. 55 A 100/2020-58, nebo rozsudky NSS ze dne 27. 3. 2020, č. j. 3 As 59/2018-32, a ze dne 24. 3. 2021, č. j. 2 As 299/2019-30).
28. Soud předně konstatuje, že vážení vozidla bylo v této věci dostatečně zdokumentováno, neboť součástí správního spisu je fotodokumentace zachycující vozidlo provozované žalobcem s jasně viditelnou registrační značkou projíždějící místem vysokorychlostního kontrolního vážení. Snímky obsahují mimo jiné místo, datum a čas vážení, číslo měření a okamžitou hmotnost připadající na všechny nápravy před a po odečtení toleranční odchylky ve výši 5 %. Fotografie zachytily vozidlo žalobce zepředu i zezadu včetně okolního provozu, přičemž v daný okamžik se v jeho okolí nenacházela žádná další vozidla či jiné překážky. Ze snímků lze vyčíst, že šlo o přímou jízdu. Ačkoliv snímky byly pořízeny za tmy, je bezprostřední okolí prostoru vysokorychlostní váhy dostatečně osvětlené a nic nenasvědčuje tomu, že by v místě nastala jakákoli vyhrocená dopravní situace, která by vyžadovala prudké zrychlení, brždění či zastavení vozidla. Žalobce ani v průběhu správního řízení neformuloval žádné námitky o tom, že vysokorychlostní váha mohla zvážít vozidlo nesprávně vlivem zrychlení, brždění, překonání nerovností vozovky či jiných okolností. Neuváděl ani žádná konkrétní tvrzení, jakým způsobem či v důsledku jakých okolností měla vysokorychlostní váha v daný okamžik nesprávně zvážít jeho vozidlo.
29. Co se týče použité vysokorychlostní váhy v Kolíně-Sendražicích, z potvrzení ČMI o vysokorychlostní váze ze dne 30. 9. 2020 plyne, že byla ověřena dne 14. 9. 2020 a měla požadované metrologické vlastnosti. V době spáchání přestupku (tj. dne 20. 10. 2020) bylo toto potvrzení (osvědčení) platné, a proto z něj bylo možné usuzovat, že váha byla způsobilá k vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení silničních motorových vozidel.
30. Žalobce ve správním řízení naznačoval, že vysokorychlostní váha, byť byla úředně schválená a disponovala osvědčením o požadovaných metrologických vlastnostech, nemusí být spolehlivá a podávající relevantní výsledky, které by bylo možné použít v řízení o přestupku. V tomto ohledu poukazoval na to, že uvedeného dne pro společnost EUROVIA přepravoval silniční frézu tov. zn. Wirtgen X, jejíž výrobní štítek žalobce silničnímu správnímu úřadu předložil a podle něhož provozní hmotnost stroje činí 28 800 kg. Skutečnost, že žalobce přepravoval uvedený stroj, potvrdila sama společnost EUROVIA. Součástí správního spisu jsou rovněž kopie technických průkazů nákladního motorového vozidla reg. zn. X a přípojného vozidla reg. zn. X (srov. č. l. 68 až 71 správního spisu) s údaji o jejich provozní hmotnosti (8 872 kg, resp. 9 590 kg). Vzhledem ke skutečnosti, že provozní

hmotnost vozidla představuje hmotnost téměř maximální možnou [k výkladu pojmu provozní hmotnost srov. § 2 písm. o) vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích], měl žalobce za to, že nemohl s celkovou soupravou o hmotnosti maximálně 47 262 kg překročit nejvyšší přípustnou hmotnost 48 000 kg.

31. Silniční správní orgán uvedl, že výsledky vážení zaznamenané ve vážním lístku žalobce hodnověrně nezpochybnil. Poukázal na platné ověření stanoveného měřidla, které je vybaveno programem, který by vyloučil nesprávné použití měřidla vyloučil. Správná funkčnost měřidla i měřicího místa je pravidelně kontrolována. Žalobce měl možnost požádat o přezkoušení stanoveného měřidla, k té se ale neodhodlal. Objednatel přepravy připustil zbytky usazenin ve stroji v rozsahu desítek kilogramů, nijak se nevyjádřil k tomu, zda byla hmotnost stroje kontrolována.
32. I žalovaný se v napadeném rozhodnutí opřel o vážní lístek a absenci negativních jevů ovlivňujících měření (viz str. 3-4 napadeného rozhodnutí). Objednávka přepravy podle něj deklaruje toliko obchodní vztah mezi objednatelem a přepravcem, nic však nevypovídá o hmotnosti soupravy a náprav.
33. Žalobce však soudu nepředestřel žádnou argumentaci ve prospěch názoru, že váha požadované metrologické vlastnosti neměla a že tedy nebyla způsobilá k vážení. Samotná skutečnost, že byla tvrzena a určitým způsobem i doložena deklarovaná hmotnost převáženého stroje nevylučuje, že v době přepravy měla fréza hmotnost vyšší (provozní kapaliny, zbytky stavební hmoty a nářadí o hmotnostech vyšších, než připouštěla společnost EUROVIA, která ostatně může mít s ohledem na smluvní vztahy k žalobci zájem na tom, aby žalobce nebyl postižen za přestupek z důvodů nadměrné hmotnosti jejího stroje, a tak nelze její vyjádření bez dalšího nekriticky přejímat) nebo že kromě silniční frézy přepravoval na jízdní soupravě ještě nějaký další nedeklarovaný materiál. Žalobce se měl soustředit na napadení závěrů o spolehlivosti měření, na to však v žalobě zcela rezignoval, a tak soudu nezbyvá než uzavřít, že správnost vážního lístku nezpochybnil a že z něj správní orgány mohly vycházet.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

34. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
35. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu